

ЗЕМНИЙ УКЛІН

Поетичним рядком ветерана

Світлій пам'яті *Артемчука Михайла А.,
Борисенка Миколи П., Добролежі Юхима С.,
Козаревича Петра І., Павлюка Петра Й.,
Кузьминчука Володимира М., Чабанюка Фе-
дора М., Черниша Миколи О., Семенчука
Якова Т., Сокольця Сергія.*

Чом приходять до мене з журбою
Думи у мареві злету?
Краще Музу взяли б із собою,
Щоб синів України поіменно згадати.
Навіяні смуток і радість
У стрімкому леті весни.
Украдена молохом юність
Звідала лекло війни.
У дні ювілейного свята
Згадка останнього бою.
В зарубцьованих ранах солдата
Вгамується відгомін бою.
Крізь щоденний заслін суєти
До священного місця прийду.
Троянду багряно-вогнисту
На мовчазний граніт покладу.
Вічності спокій навколо
Зустрінеється чемно зі мною.
І тиша магічна Шеолу,
І пульс Торсіонного поля.

В полоні-гіркої печалі
Побратимське моє вшанування.
Полеглим у битві за волю
Скорботна хвилина мовчання.
Чом приходять до мене ще часто у сні
Бійці батальйону вночі:
«...штурмом брали укріплені дзоти,
Амбразури вогненні мечі.
Повисла червона ракета,
Сигнал – наступати пора,
Косили вогнем кулемети,
Повітря здригнулось
Протяжним «Ура!»
Падали в ранах солдати,
Здригалась у болях орошена кров'ю земля,
Нещадно гриміли гармати
В хапливому герці смертей і металу...»
Принесені квіти нехай же не в'януть,
Випромінують вдосталь тепла.
Бронзу і камінь в обелісках еднають,
Щоб пам'ять полеглих за неньку Вітчизну
У віках незабутня була.

Олексій ПОЛІЩУК,
учасник боїв Великої Вітчизняної війни

с. Колоденка

ПАМ'ЯТЬ

Прийди до священного місця,
Троянду Іскристу на мовчазний
граніт опусти.

Вічності спокій навколо,
Тиша мовчазна шеолу.
На чатах в дозорі
Триколірні анютині очі
В ароматом колисану пору
Випромінюють погляд пророчий.
Зупинись на хвилину в мовчанні
В полоні татни хвиль торсіонних одвічних.
Поміркуй, можеш собі уявити:
Як нестримний у просторі час,
Шалений на власній орбіті
Навертає до спогадів нас.
«... У муках здригалась планета
Під звуки громів канонад.
Обагрені кров'ю багнети,
Саперні лопатки солдат.
На ратному полі у ранах змирили солдати,
У крові горіла трава,
Нещадно гриміли гармати,
У болях здригалась земля.
Побратими мої бойові незабутні,
Кривавая чаша вина
Випита вами в запеклому бої словна.
Не забуде Вітчизна синів України,
Увічнить їх імена...»
Нехай же не в'януть принесені квіти,
Випромінюють сяйво здаля,
Бронзу і камінь в обелісках єднують,
Щоб пам'ять в народі вічно жила,
Щоб сяяла завжди зірка свободи -
Символ волі і миру народу.

О. ПОЛІЩУК,
ветеран Великої Вітчизняної війни,
с. Колоденка

віюванню не підвладні, ми
визнали: 1) так званий